

Вили Тодоров

Пясък от гуми

© Вили Тодоров, автор, 2018 г.

© Книгоиздателска къща „Трул“, 2018 г.

ISBN 978-954-398-553-1

Вили Тодоров

Пясък от думи

Книгоиздателска къща „Труд“, 2018 г.

За Вили Тодоров

Вили Тодоров задава въпроси. Вили Тодоров търси отговори. Било в рими, било в шрих.

5

Авторът на стихосбирката „Пясък от гуми“ отсява точно тези кристалчета, които от обикновен кварц превръща във вълшебното огледало, в което да отразим и себе си, и живота си. Умее го. Защото през него минава времето, болката, надеждата, страстта, вярата, превърнати в рими. Превърнати в изповед и откровение. Умее да споделя душата и сърцето си.

Така, че да му повярваме.

Защо никой не разбира очите?

Защо не ни замислят съюзите?

Защо?

Защо всеки се бои от сърцето?

Защо не запазвате в него детето?

Защо?

Защо не внимавате с делата?

Защо посег ни изненадва съдбата?

Защо?

Защо не се радвате на тига?

Защо се забавлявате с любовта?

Защо?

Самият той признава, но не се предава:

*На моя ден някога бил роден и Хайям,
твърде различни сте - добре знам,
но гордея се, че поне мъничко общо
имам с човек необятно голям.*

6

Вили Тодоров цитира келтската поговорка „Човек е повече от своята съдба“ и тя го провокира за рими и размисли, идея за стих му дава „Това, което търсиш, търси теб!“, написано от Мевляна Джалал ад-Дин Мухаммад Руми. Смесва жанрове, опитва хайку, рубая, често е сатиричен, не е чужд на епиграмата, посвещава редове на Николаї Райнов. Но всеки път е себе си в умението да гради отново и отново с търпение своя замък от пясък от думи, защото

*Извайваш с пясък от думи
живота край теб какъвто е.
Не знаеш дали е разумно,
но наали не падаш на колене...*

Вили Тодоров обитава своя пясъчен замък с надеждата, че не всичко е черно и бяло, че рицарите все още вярват в падащи звезди и че обичта създава песен.

Вили Тодоров е поет на песчинките, които отразяват слънцето.

*Мила Вачева,
„Рицар на книгата“,
зав. отдела „Култура“ на в. „24 часа“*

Пясък от думи

Извайваш с пясък от думи
живота край теб какъвто е.
Не знаеш дали е разумно,
но нали не падаш на колене...

Есенно

- 8 Ако поискаш ти отново
като дете да станеш чист,
опитай със сърцето си да чуеш
разказа на падащия лист!

Признание

Зная, че камък съм остър и затова
трудно е да се излезе с мен наглава.
Но само тъй да ги шам умея
и знам, че когато си уда,
за света болка не ще е!

Белият бизон

10 Понякога нощем един бял бизон
настървен се изправя пред теб.
Разполагаш само с молив и четка
и бъдеще, водещо към Ереб.

Никога не е бил твой приятел
или дори потаен враг.
Следваш волята на своя създател
и мнозина приемат те за чудак.

От време на време споделяш с него
съкровени в живота неща,
например, за прозореца на момиче
с роза, положена през нощта.

Белият бизон ти помага
да търсиш сред пъзел от хора
кой от тях ти приляга.
Няма ли? Напред!... и нагоре...

Бялото било символ на щастие,
в други мигове той означава разлъка.
И от бизон празният лист
е вече олтар на спотаената мъка.